

вѣно. И рече царь Давїдъ на Сїва: что сѣ тїа? онъ отвѣща: ослаѣта за да възсѣжда царевъ домъ, а хвѣрове тѣ и вїно то да шдатъ строцы тѣ, които сѣ ослаѣли въ пѣстынѣхъ тѣхъ. Царь Давїдъ рече камъ Сїва: что ти все що є Мемфївосдеево взєми є, и той мѣ благодари и мѣ са поклони. И отъ тамъ дойдє царь-а до Вадїрїмъ. И єто отъ тамъ исхождаше Семей сынъ Гаранвовъ отъ Саѣловъ родъ, и захвати да проклинава и камени да хвѣрга на Давида: и дѣмашє „излѣзъ кръвь, вѣникъ и беззаконникъ! Господь врати на тебе всичкѣ кръвь, на Саѣловъ домъ. Защо то си са воцарилъ на негово то мѣсто: и даде Господь царство то въ Авессаломовы тѣ рѣцѣ: и али ты си въ злобѣхъ тѣхъ си като єдинъ кръвникъ“. Тога рече Авесса сынъ Сарѣинъ на царѣхъ: Защо преклоснава тойзи оумрѣклый гєсз Господина моего цара? нынѣ ще пойдѣ, и ще мѣ снемѣ главѣхъ тѣхъ. А царь-а рече: Оставьте го нека проклинава; не ли видите, сынъ ми, които є излѣзалъ изъ чрево то ми, ище дѣмѣхъ тѣхъ ми, а колько повече сынъ Іемїнїевъ? Оставьте го да мѣ проклинава: негли погледне Господь на моего смиренїє, и забрати ми добро на мѣсто неговы тѣ клатвы. А Семей идєше отъ странѣхъ по край горѣхъ тѣхъ влизы, и хвѣргашє камани и сыпвашє прѣшь отъ горѣ имъ, а они прѣминѣвахѣ да си починатъ.

§. 107. Авессаломова смѣрть.

Ахїтофелъ рече на Авессаломъ: нынѣ да си извирѣ 12000 мѣжи, и да достигнѣхъ сѣтрѣжденый и сѣслабєнный царь, и да го оустрашѣхъ и оувѣнѣхъ. Авессаломъ рече добрѣ, но призовите н Хвѣїа и Арихїна, да чѣймы и той какво ще рече. Хвѣїа влѣзи и рече на Авессаломъ: не є добрѣ Ахїтофелевѣ сѣвѣтѣ; ты познавалѣхъ отца си и неговы тѣ мѣжи, какъ сѣхъ силни твѣрдѣ и гнѣвливи като мечка чада та си дѣто изгѣви, и като вѣпрь (азжлыи) свирєпый на поле то: и отецъ твой є мѣжъ ворецъ. Но да са сѣбере при тебе всичкїй Іерайль като песакъ, и ты да идєши посредѣ самолично, и да мѣ идємъ на єдно мѣсто, дѣто го намѣримъ, и да мѣ са о-